SCHIMBĂ DESTINE

AUTORI: PROF. ÎNV. PREŞC. JUGLAN MĂDĂLINA-RAMONA
PROF. MANEA ADRIANA
G.P.P. ”MUGURAŞII” - RM. SĂRAT

”Învăţăm prin joc”, este acel concept utilizat tot mai frecvent în ştiinţele educaţiei care oglindeşte ideea, potrivit căreia copilul dobândeşte o varietate de competenţe pe parcursul activităţii de joc, dând astfel un sens concret lumii care îl înconjoară.

Prin joc, copilul îşi dezvoltă competențe sociale și cognitive, dar și încrederea în sine, lucru care îl va ajuta să evolueze în medii și contexte care nu îi sunt tot timpul cunoscute. Așadar îl va ajuta să păşească pe tărâmuri noi ale cunoașterii nu temător, ci cu dorița de a descoperi noutăți, de a experimenta, explora, ajungând în aceste situații, copilul va pune în practică strategii noi, va gândi creativ, se va baza pe colegii cu care va colabora și împreună vor învăța din greșeli.

Educația zilelor noastre este într-o continuă transformare și uneori metodele tradiționale nu mai sunt îndeajuns pentru a satisface nevoia copilului de cunoaștere și de explorare, societatea este într-o continuă schimbare astfel că, educația să fie conectată în permanență la schimbările care apar. Adaptând educația și adoptându-ne noi profesorii la transformări, vom ajuta copilul, îi vom crește motivația și implicarea în propria dezvoltare. Profesorii se vor plia pe nevoile copilului, pe tendința acestuia de a explora căutând modalitați și metode de a-l antrena, de a-l face parte activă în propriul proces de dezvoltare, de a-i stimula creativitatea, de a-l face să se exprime liber, fără îngrădiri. Vom căuta împreună acele metode care să îi încânte imaginația, să facă descoperiri, dar mai ales de a ține conectat copilul la lumea înconjurătoare. Concluzionând, grădinița și mediul înconjurător în tot procesul lui ca durată, în care învățarea este bazată pe metode interactive alese corect adaptate nevoilor copiilor și ținând cont de particularitățile de vârstă și dezvoltare, este mediul care formează personalități și care în unele cazuri schimbă destine.

Afirmația poate părea hazardantă, însă, vom relata în cele ce urmează ,,cazul" copilului Alexia, 4 ani cu nevoi speciale, sindrom Dawn. Lupta acestui copilaș, etapele dezvoltării sale sunt impresionabile. Când a venit, în primul an al intrării sale în colectivitate, manifesta inadaptare totală la tot ce însemna lumea înconjurătoare, nu același lucru se poate spune la sfârșitul celor patru ani, căci atât a rămas în grădiniță Alexia. Astăzi, acest copil este clasa a-IV-a, într-o școală normală, nu este premiantă, dar nu a repetat nici un an , nu deranjează orele de curs, rezolvă sarcinile didactice primite, răspunde la ore, participă la activități extracurriculare și are propria sa campanie umanitară anuală, destinată persoanelor cu aceeași afecțiune . Exprimă atâta dragoste și afecțiune față de semenii săi, își respectă colegii și învățătoarea, socializează și nu îi mai este frică de nou. Lupta acestui copil nu a fost ușoară, nu este nici acum ușoară, căci Alexia suferă de o afecțiune care niciodată nu va trece, dar care se poate ameliora. Este o luptă permanentă, dar dorința ei de a deveni independentă este imensă.. Este un copil care tot timpul va fi tipicar, care va avea furii, frustrări, doar că acum a învățat să se exprime.

A fost un proces lung, istovitor, uneori nu doar pentru ea, cu atât mai mult când, la început nu putea, nu știa să exprime, ceea ce o nemulțumea, o înfuria. Treptat am descoperit că unele lucruri îi fac atâta plăcere și poate petrece în tăcere și liniște ore întregi realizând un colaj cu chipuri de oameni care zâmbesc fără a se plictisi, încercând să realizeze acel tablou până la perfecțiune. Împreună am descoperit că muzica (valsul) în general o binedispune și o face să manifeste interes spre mișcare, mișcare care în timp a ajutat-o să depășească problemele de locomoție, pictura ne-a ajutat să descoperim lumea culorilor, să acceptăm că acele culori vii din pensulă le găsim în grădină și că florile, legumele, animalele sau lumea înconjurătoare nu este atât de ostilă pe cât o percepea și că bucuria cu care picta o floricică o are și când mirosim sau sădim o floricică. Am descoperit modelajul, apa, nisipul, gheața, experimentele diverse cu spumă de ras sau frișcă, cum erupe vulcanul, cum se coace covrigul, am făcut vizite la diverse instituții și fabrici, am fost vânzători la magazine pentru o oră, am fost inventatori și multe alte curiozități satisfăcute, toate aceste metode au fost interactive și jocul a fost piatra de temelie.

Am fost la film, la teatru de unde au învățat să exprime trăiri, sentimente și să le exprime liber. Dacă în primele șase luni nu ieșea de sub catedră, era îngrozită, iar ideea de a socializa cu colegii era tabu, am ajuns să avem în permanență nevoia de a fi înconjurată de oameni, de a-și

arăta iubirea și afecțiunea, de a îmbrățișa și a fi îmbrățișată. Da, este și va fi mereu un copil cu nevoi speciale, dar în acești ani de grădiniță a evoluat foarte mult.

Nu este și nu o să fie un capitol pe care l-a depășit sau îl termină. Lupta și dezvoltarea este continuă și de două ori mai anevoioasă decât a unui alt copil fără nevoi speciale.

Toate aceste aspecte, metode interactive contopite în joc, pe Alexia au ajutat-o, au scos-o dintr-o lume a țipetelor, a furiei necontrolate, a fricii, a tăcerii și da, clar, pe Alexia au salvat-o.

Bibliografie: * ”Curriculum pentru Educația timpurie”- Ministerul educației, 2019

* ” Metodica activităților instructiv-educative în grădinița de copii”-Editura Paralela 45, 2014, Florentina Mogonea

* ”Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii”, 2021.